

په ندوټا مؤزگاری وهرگرتن له پروداوه کان

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد وعلى آله وصحبه اجمعين ومن تبعهم باحسان الى يوم الدين، له پاشاندا:

گه لی کورد گه لیکی موسلمانان وهردهم شانازی به ووه کردوه که موسلمانان، له گه لئو ویشدا که موسلمانان جه وروسته میکی زوری بینووه به دست میله ته موسلمانان کانی ده وروبه ری وهردهم قوربانی پیلان کانی خاچ په رسته کان و گهلانی ده وروبه ری خوی بووه وئو جه وروسته مه ی له م میله ته کراوه بی وینه یه له ناوچه که دا وه که همومان ده زانین ، منیش وه کو موسلمانیک و کوردیکی دلسوز بو ئاینه که م و میله ته که م وام به باش زانی که ئه وه ی به سهر میله ته که مدا هاتووه له پاردوودا وئو حاله ته ی که ئیستا تییدا ده ژین به بوچونیکی شهرعی بو ی بچم وهرچی که م و کورتی یه کمان تیدابوو سه باره ت به ئاینه که مان و خوی گه وره به گویره ی توانا و به یارمه تی خوی گه وره بتوانین ئه و که م و کورتیانان نه هیلین و پریان بکهینه وه بو ئه وه ی ئاینده یه کی پوناک بو میله ته که مان به ئینه کایه وه ، وله په زامه ندی خوی گه وره دا بین بو ئه وه ی ئه و پوناکی و پوئشنای یه مان لی جیا نه بیته وه وهردهم له گه لماندا بیت له ناو گوپو له سهر پردی (صراط) انشاء الله .

هو ی چی یه کاره ساتمان به سهر دادیت ؟

زوربه ی ئه و کاره سات و کیشانه ی ئاده میزاد دووچاری ده بیته وه ده توانین له سی خالی سهره کیدا کو یان بکهینه وه:

۱- خوی گه وره به نده کانی تاقی ده کاته وه بو ئه وه ی جه زایان بداته وه به گویره ی نارام گرتن یان بی نارامی به نده کانی له و ناخوئی و کاره ساتانه ی که به سهر یاندا دیت .

۲- ئەم کارەساتانە دەبیته ھۆی سۈپنەوہی تاوان ئەگەر بەندە ئارامگر بیټ

لە سەر ئەو کارەساتانەہی کہ توشی دەبیټ، یان پلەہی زۆر بەرز دەبیټەوہ ئەگەر لەگەل ئارامگر تەنہ کہ یدا سوپاس و ستایشی خوی لە سەر بکات .

۳- بەھۆی تاوانی بەندەوہ خوی گەورە سزای دەدات، یان سزایەکی

ھەمیشەہی لە دنیا و قیامەتدا ، یاخود سزایەکی کاتی بۆئەوہی ئەو بەندەہی ھۆشیار بیټەوہ و بیټەوہ سەر خۆی و ھست بە تاوانەکانی بکات .

ھەندی جۆری تریش ھەہی لە سزا و کارەسات کہ خوی گەورە ھیکمەتیکی تاییبەتی تیدیہ کہ لە کہ سیکەوہ بۆ کہ سیکی تر دەگۆریت، وہ ئەگەر بیټ و کارەسات و سزای خوی گەورە میللەتیک بگریټەوہ ئەوا لەگەل ئەم خالانەہی کہ باسماں کرد چەندەھا ھیکمەتی تری تیدیہ .

ئەگەر بیټو بە ووردی سەرەنج بەدینە ئەو خالانەہی باسماں کرد کہ دەبنە ھۆی ئەوہی کارەسات دووچاری ئادەمیزاد و میللەتان بیټەوہ، دەبینین کہ ھەمووی دیټەوہ سەر ئەوہی کہ تاوان ھۆی سەرەکی یەتی وەکو خوی گەورە دادەفەرمیټ:

﴿مَا أَصَابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللَّهِ وَمَا أَصَابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ﴾ (۱).

واتە / ھەرچی چاکە و خیر و خۆشیت بە سەردا دیت ئەوا لە کەرەم و پەرحمەتی خواوہیہ، و ھەرچی ناخۆشی و خراپەہی کیشت بە سەردا ھاتبیټ ئەوا بەھۆی تاوانی خۆتەوہ توشت بووہ و منیش بۆتە تەقدیر کردوہ .

بۆچی کافرەکان لە خۆشیدا دەژین و کارەساتیان لە ئیمە کہ مەتر بە سەردا دیت

لەگەل ئەوہی کہ کافرن؟

لیرەدا ئەم گومانە دیټە کایەوہ کہ زۆریہی خەلکی ئەوہی پئی رەد دەکەنەوہ کہ تاوان ھۆکاری دووچار بوونەوہی کارەساتە، لە بەرئەوہی کہ کافرەکان

تاوانیان زور گه وره یه وهیچ کرده وهیه کی چاکه یان بو نانوسریت و پاداشتیان نییه له بهر ئه وهی کوفره که یان هه موو کاره چاکه که یان هه لده وه شیتته وه وه کوخوای گه وره ده فهرمیت: ﴿وَلَقَدْ أُوحِيَ إِلَيْكَ وَإِلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكَ لَئِنْ أَشْرَكَتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَلَتَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ (۲).

له گه ل ئه وه شدا ژیانیکی زور خووش ده به نه سه ر وکاره ساتیان له موسلمانان که متر به سه ردا دیت، وه ئه گه ر بیتوچاو بخشینی به قورئان وسوننه ته کانی پیغه مبه ردا ﴿ﷺ﴾ ئه وا وه لامی ئه م شو به یه له چه ند شوینیکدا به دی ده که یان، بو نمونه خوای گه وره ده فهرمیت: ﴿وَلَوْلَا أَنْ يَكُونَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمَنِ لِسُوتَهُمْ سُقْفًا مِنْ فِضَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُونَ وَلِيُؤْتِيَهُمْ آيَاتِنَا وَسُرْرًا عَلَيْهَا يُتَكَوَّنُونَ وَمُزَخَّرًا وَإِنْ كُلُّ ذَلِكَ لَمَّا مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةُ عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُتَّقِينَ﴾ (۳). واته / (ئه گه ر له بهر ئه وه نه بوایه که هه موو خه لکی ببن به کافرو به ره و خووشی دنیا برۆن و په حمی خوا به موسلمانان نه بوایا، ئه وا ئه وه که سانه ی که کوفر به خوای گه وره ده که ن، و امان لینیان ده کرد که بنمیچ و په یژه ی خانووه کانیان که پیی ده چه نه نهۆمه کانی تر له زیو بوایه، و ده رگای خانووه کانیان و ئه وچارپایه ی که له سه ری ده حه سیننه وه به هه مان شیوه له زیو بوایه ، و هه موو ئه م شتانه یشمان بو ئه رازاندنه وه و نه قشیمانان ده کرد به ئالتون، به لام ئه مانه هه مووی خووشی دونیان و دواړوژیش هه ر بو له خوا ترسانه) . له م ئایه تانه دا بو مان ده رده که ویت که خوای گه وره دنیا ده به خشیت به کافر له بهر خووشه ویستی نییه به لکو له بهر ئه وه ی دنیا زور بی نرخه و نرخی باله میشوله یه کی نییه لای خوای گه وره، وه کو پیغه مبه ر ﴿ﷺ﴾ ده فهرمیت: ﴿لو كانت الدنيا تعدل عند الله جناح بعوضة ما سقى كافرا منها شربة ماء﴾ (۴). واته / ئه گه ر دنیا نرخه یه که باله میشوله یه کی هه بوایه لای خوای گه وره ، ئه وا نه یده هیشت کافر قومیک ئاوی تیدا بخواته وه .

له بهر بی نرخه یه دنیا دراوه به کافر و له بهر به نرخه یه برپوا و ئاینه که برپواو ئاین دراوه به موسلمانان ، وه ئه گه ر په حم و به زه یی خوای گه وره نه بوایه به موسلمانان و برپواداران - به و شیوه یه ی

(۲) - (الزمر: ۶۵).

(۳) - (الزخرف: ۳۳ - ۳۵).

(۴) - (مستدرک حاکم، کتاب الرقاق/ ۷۸، ۷۸، من حدیث سهل بن سعد). و صححه الشیخ الالبانی فی (سلسلة الاحادیث الصحیحة،

۶۸۶/۲ و ۹۴۳) و (صحیح الجامع الصغیر، ۵۲۹۲/۲) و (صحیح الترغیب و الترهیب ، ۳/ ۳۲۴۰).

باسمان کرد - ئەوا ھەموو دونیا دەدرا بە کافران نەك ئەم خۆشییە کەمە ی کە ئیستا تیا ئیدان ، چونکە دونیا فیتنە یە و زۆر کەسی پێی ھەل دەخە لە تێت ئەمەیش بە لگە یە لە سەر ئەو ی کە خۆی گەورە خۆشی نادات بە خە لکی یان میلیلە تان لە بەر ئەم بەرژە وە ندیانە ، چونکە خۆشی دونیا ئادە میزاد فریو دەدات و بەرە و تاوان و ھەندی جاریش کوفر دە بیات .

و ھەندی جاریش خۆی گەورە بۆ پراکیشکردنی (استدراج) کافران و تاوان باران دونیا یان دەدات ، و ھەکو دە فەرمی ت: ﴿ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ وَأُمْلِي لَهُمْ إِنَّ كَيْدِي مَتِينٌ ﴾ (۵) .
واتە / (ئەوانە ی کە ئایە تە کانی خوا بە درۆ دەخە نەو ە کە بە لگە یە لە سەر ئەو پراستی و ھیدایە تە ی کە پێغە مبەر ﷺ ھیناوی تێ و پێی قایل نین ، ئەوا بە مە نزلە دوا ی مە نزلە ئە یان بە ی نەو ە ، ئەویش بە خۆشی دان بە سەریاندا لە ژن و کور و پۆزی و ھەموو جوۆرە کانی تری بەخشش ، و ە وایان لێ دەکەین کە ستایش و سوپاسی خۆی لە سەر نەکەن و لە ناو ئەو خۆشی یەدا نو قومیا ن دەکەین و پێی ھیدایە تیا ن لێ بزر دەکەین ، ھەتا و ابزانن کە ئیتر ھەرگیز توشی ناخۆشی نابن و لە دونیا بە بەردەوامی دەمێننەو ە بۆ ئەو ی زیاتر تاوان بکەن و نو قومی کوفر بن و لە ئەنجامیشدا سزایان توند تر دەبی ت ، و زیانیکی زۆریان بە خۆیان گە یاند بە بێ ئەو ی ھەستی پێ بکەن ئەویش بە ھۆی کوفر و بە درۆخستنە و ھیا ن بۆ پێغە مبەر ﷺ ، و ھەر و ھا ماو ە ی خۆشی یان بۆ زیاد و بەردەوام دەکەین و سزایان لێ دوا ئەخەین تا و ابزانن کە ئەم خێر و خۆشی یە نیشانە ی پازی بوونی خوا یە ، بە لام لە پراستی دا ئەم دونیا پێداتە سزا و سەر شو پری لە دوا یە) .

و ھەر و ھا جاریکیان ئیمامی عومەر (خۆی لێ پرازی بی ت) سەیری کرد ئەو ھە سیرە ی کە پێغە مبەر ﷺ لە سەری دا ئە نیش ت و ئەخەوت کاری کردۆ تە سەر پێستە کە ی و نەخشی ھە سیرە کە ی لە سەردە رچو ە ، ئیمامی عومەریش (خۆی لێ پرازی بی ت) کە ئەمە ی بی نێ دەستی بە گریان کرد ، پێغە مبەر ﷺ پێی فەرمو ی: ﴿ ما بیکیک ؟ ﴾ واتە : چی دە تگرینی ت ؟ ئەویش فەرمو ی : سویند بە خۆی گەورە بۆ ئەو ە ناگرم کە نە زانم تۆ بەر پزتری لای خۆی گەورە لە قەیسە روکی سەرا ، و ئەوان لە چ نازو خۆشی یە کی دونیا دا دە ژین و تویش پێغە مبەر ی خوا ی ت بەم شیو ە یە دە تبینم . لەو ە لامدا پێغە مبەر ﷺ فەرمو ی : اما ترضی یا عمر أن تكون لهم الدنيا ولنا الآخرة ؟ . واتە : ئە ی عومەر پرازی

نابیت دونیا بۆ ئەوان و دواپۆژیش بۆ ئیمە بیئت ؟ ﴿ ئیمامی عومەر (خوای لی پرازی بیئت) فەرمووی: بە لئى .
پینغە مەبەر ﴿ ﷺ ﴾ فەرمووی: ﴿ فانه كذلك ﴾ . واتە: بەم شیوەیە (دواپۆژ بۆ ئیمە یە و دونیا بۆ ئەوانە) (٦) .
وہ لە پریواہە تیکی تر دا ھا تووہ کہ دە فەر مپیت : ﴿ یاعمر ان اولئک قد عجلت لهم طیباتهم ، وھی وشیکة
الانقطاع ، وانا قوم قد اخرجت لنا طیباتنا فی آخرتنا ﴾ . واتە: ﴿ ئەى عومەر ئەوانە میللە تیکن خویشی یە کانیان
بۆ پپیش خراوہ ، وە نزیکە کۆتایی بیئت ، بە لام ئیمە میللە تیکن خویشی یە کانمان بۆ دوا خراوہ
بۆ دواپۆژ ﴾ (٧) .

لەم چەند ئایەت و حەدیسە کہ بە نمونە هینامە وە و چەندان نمونەى تریش هە یە کہ لە بەر درێژە پى
نە دان بۆ تانم نە هینایە وە پڕ بە پپست وە لامى ئەم شوبهە یە یە .

بۆچی و لاتە کە مان داگیر کرا ؟

بۆ وە لامى ئەم پرسیارە دوو بۆچون هە یە : .

١- هە ندیک کەس لە وانە ی کہ زانستی ئایینیان بە دەست هینا وە تا رادە یە ک ئەم داگیر کردنە دە داتە
پال تا وانە کانى خو مان ، وە کو لە مە و پپش با سمان کرد ، و ئەم داگیر کردنە بە لووتکە ی کارە سات
داده نین .

٢- زۆر بە ی هەرە زۆرى خە لکی کوردستان ئەم داگیر کردنە سە ربازی و بیرو با وە پری یە لە لایە نی
کافرانە وە بۆ و لاتە کە مان بە (پڕۆسە ی ئازادی) نا و دە بە ن ! ! !
بە وە ی دائە نین کہ خوای گە وەرە میللە تی کوردی خو ش دە وپت و تۆ لئى لە دوژمنانی کردە وە و کافر یکی
کردە هۆ کار بۆر زگار کردنی ، لە بەر ئە وە ی گە لی کورد گە لیکی زۆر موسلمانە وجە و و ستمی زۆرى
لیکرا وە و خوای گە وەرە پاداشتی دایە وە بە م پزگار بوونە .

لە وانە یە ئەم بۆچونە ییش کە م و زۆر جۆرە راستی یە کی تیدا بیئت کہ خوای گە وەرە ئەم کافرانە ی
کرد بیئتە هۆ یە ک کہ ئایینە کە ی پى سە ربخات ، لە گە ل ئە وە ی شیدا کہ کافر ئە مە ی ئە نجام دا وە

(٦) - (صححه الشيخ الألباني في صحيح الأدب المفرد ، باب الجلوس على السرير) ، ١١٦٣ / ٨٩٠ .

(٧) - (مستدرک حاکم ، کتاب الاطعمه / ٧٠٧٢) . وحسنه الشيخ الألباني في (صحيح الترغيب والترهيب) ، (٣ / ٣٢٨٤) .

بۆبەرژە وەندى يەكانى خۆى ، بەلام بە قە دەرى خۆى گەورە بەسود دەگەرپیتەو بەسەر موسلماناندا و بانگەوازی رینگە راستەكەى پیغەمبەر ﷺ جۆرە بوژاندنەو بەیهكى بەخۆه بینی كه له پیش تردا نەبوو ، وەكو چۆن پیغەمبەر ﷺ دەفەرمییت : ﴿ ان الله لیؤید هذا الدین بالرجل الفاجر ﴾ .^(۸) واتە /خۆى گەورە ئەم ئایینە بەرز دەكاتەو بەهۆى پیاوی خراب و تاوانبارەو .

ئەگەر بیئو ئیمە ئەم بۆچونە بە راست بزانی ئەوا دەبیئت ئەو هەمان له بیر نەچیت كه خۆى گەورە له قورئانى پیرۆزدا باسى بەسەرھاتی چەندەھا میللەتانی پیش خۆمانمان بۆ دەكات بۆ ئەو هەمان گەرکەوتینەناو هەمان كیشە و کارەساتەو سودوپەندى لى وەر بگرن و بە هەلەى ئەوانەى پیشودا نەچین .

بە بۆچونى من نزیكترین پووداو كه بەسەر گەلى كوردا هاتوو بە دەستی بەعسى يەكان له كوشتن و برین و بە كه م زانین ، ئەو جەور و ستمانەى كه بەنى ئیسرائیل بە دەست فیرعەونەو بە سەریاندا هات ، بۆ ئەم مەبەستەیش دەبیئت له بارو دۆخى يەهودى يەكانى بەنى ئیسرائیل باش تیبگەین و دەرسى لى وەر بگرن و بزانی خۆى گەورە له قورئانى پیرۆزدا چۆن باسیان دەكات كه دەفەرمییت : ﴿ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ أَتَنْدَرُ مُوسَىٰ وَقَوْمَهُ لِيُفْسِدُوا فِي الْأَرْضِ وَيَذُرِكَ آلِهَتُكَ قَالَ سَنَقْتَلُ أَبْنَاءَهُمْ وَنَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ قَالَ مُوسَىٰ لِقَوْمِهِ اسْتَعِينُوا بِاللَّهِ وَاصْبِرُوا إِنَّ الْأَرْضَ لِلَّهِ يُورِثُهَا مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ﴾^(۹) . واتە : دواى ئەو هەى يەهودى يەكان ئازارێكى زۆریان بینی بە

دەست فیرعەونەو ودریژەى كیشا ، و هیچ توانایان نەبوو بۆ گۆرپینی تەنها پشت بەستن و داواى كۆمەك كردن نەبیئت له خۆى گەورە ، له بەر ئەو موسی ﷺ نامۆژگارى یانى كرد كه پشت بە خوا ببەستن بۆ هینانەدى خیر و خۆشى و رزگار بوونیان له كیشە و کارەسات و ناخۆشى ، و هەروەها دان بە خۆیاندا بگرن و چاوەرپى دەرفەتى خوا بن ، و زەویش مولكى فیرعەون و قەومەكەى نىیە ، بەلكو مولكى خۆیە و بە دانایی و بە ویستی خۆى له نیوان بەندەكانیدا ئالوگۆرپى پیدەكات و دواپۆزیش هەر بۆ له خوا ترسانە ، و بەندەیش دەبیئت بەم شیوێهە كار بكات له كاتیكدا توانای هەبوو ئەیخاتە كار بۆ

(۸) - [البخاري كتاب الجهاد والسير، باب ان الله لیؤید هذا الدین بالرجل الفاجر / ۲۸۹۷ من حدیث أبي هريرة (رضي الله عنه)] (وصحيح الجامع

الصغير)، (۱/۲۴۲۳ و ۲/۷۸۲۳).

(۹) - (الأعراف: ۱۲۷-۱۲۸).

لادانی ئه و چهوسانه وهی که توشی بووه له لایهن کهسانی تره وه دواى پشت بهستن به خوا، وه له کاتی بی دهسه لاتیشدا ده بیئت ئارام بگریت و پشت به خوا بهستیت و چاوه پئی دهرفه تی خوی گه وه بکات.

وه له ئایه تی دووه مدا یه هودی یه کان به بیزاری یه وه به موسایان ﷺ ووت - له بهر دریژه کیشانی ماوه ی چهوسانه وه یان له لایهن فیرعه ونه وه - : ئیمه ئازار و عه زیه ت و ئه شکه نجه مان ده خوارد پیش ئه وه ی که تو بییت به پیغه مبه رمان (ئه ویش به سه ربپینی مناله کانیان له کاتی له دایک بوونی موساوه ﷺ) ، وه دواى هاتنیشت ئازاره کانمان هر به رده وامه تا ئیستا (ئه ویش به کوشتنی کوره کانیان له بهر ئه وه ی که شوینی موسا که ووتون)، موسا ﷺ فه رموی : تکام وایه له خوی گه وه دوژمنه که تان له ناوبه ریئت و هه لسه وپاندنی ئه و زه وی یه ی که فیرعه ون دهسه لاتی هه یه به سه ریدا بییات به ئیوه له دواى فیرعه ون و قه ومه که ی .

ئه م دهسه لات پیدانه ییش به یه هودی یه کان حیکمه تیکی خوی یه ، ئه ویش تا قی کردنه وه ی به نده کانیتی له خویشی و ناخویشی وله به توانایی و له بی توانایی ، و خوی گه وره ییش ته ماشاتان ده کات ئایا سوپاسی ده که ن له سه ر ئه م کاره ئه ویش به جی به جی کردنی فه رمانه کانیه و نه کردنی تاوان، یان کوفر ده که ن ئه ویش به گوئی پیینه دان به فه رمانه کانیه و پری خویش کردن بو تاوانکردن . دواى تیگه یشتنمان له م دوو ئایه ته پیروژه ییش که باسی قوئاغیک له قوئاغه کانیه یه هودی یه کان ده کات، ده بیئت به ووردی مامه له ی له گه لدا بکه یین و سودی لی وهر بگرین بو ئه وه ی وه که ئه وانمان به سه ر نه یات .

له بارو دوخیکی هاوشیوه دا گه لی کورد جه ور و سته میکی زوری بینی و دواى ئه مه ییش خوی گه وره رزگاری کرد (به بوچونی دووه م) ده بی له خویمان بپرسین دواى رزگار بوونمان چ ئه رکیک ده که ویتته سه ر شانمان ؟

بیگومان ده بیئت سوپاسی خوی گه وره بکه یین و سوچه دی شوکری بو به رین و چاو به خویماندا بخشینینه وه و سه یری ئه رکه کانمان بکه یین که له رابردودا ئه نجامان داوه ، وه ره چی که م و کورتی یه کمان هه بیئت چاره سه ری بو بدوژینه وه و به پیی توانایش تاوانه کانمان که م بکه یینه وه و به شیوه یه کی

زانستیانه و بی ووچان بگه پیننه وه سهر ریگا راسته که ی پیغه ممبر (ﷺ)، له بهر ئه وه ی ئیستا تیگه یشتین دوا ی پاره کردنی ئه م دووئایه ته پیروژه که خوی گه وره تیمان ده پروانی و سه یرمان ده کات ئه م گه له بزگار کراوه ! به چ شیوه یه ک کار ده که ن؟.

ئیمه دوا ی بزگاری ! چون کارمان کرد؟

به راستی گه لی کورد له کاتی کدا که ژیر دهسته بوو زیاتر پروو له خوا بوو ، وه فرمانه کانی خوی به جی ئه هیئا، به لام دوا ی ئه وه ی که ئه م ده رفه ته ی بو په خسا زیاتر به ره و دنیا ملی ناو حیزیکی زور هاته کایه وه که ئه مه یه هۆیه کی سهره کی یه بو پارچه پارچه بوونی موسلمانان و ریک نه که وتنیان ، وه پیش برکی یه کی بی ووچان هاته کایه وه بو پله وپایه و تالانی و دزی و دهست دریزی کردنه سهر مافی که سانی تر، ئه م کرده وانه نه که ته نها ئاینی پیروزی ئیسلام نه فره تی لی ده کات به لکو له گه ل داب و نه ریتی کۆمه لگای کورده واری به شه ره فیشماندا ناگونجیت ، چونکه ئه م په وشت نزمی یه ی که بلا بوته وه له ناوماندا له وولاتانی کوفره وه بۆمان هاتوو وه ره گیز له ناو گه لی کوردی موسلماندا نه بووه ، به لکو شتیکی زور ناشیرینه و دیارده یه کی نامویه و دژایه تی نه که به ته نها ئاینی ئیسلامی پیروزی پی ده کریت به لکو میله ته ی کوردیشی پی ده فه وتیت ، چونکه هر میله تیک دهستی کرد به تیکه لاو کردنی ژن و پیاو وزینا کردن و خواردنه وه ، و تاوانی جوراو جوریان ئه نجامداو به ره و ئاره زوو ه کانیان پویشن ، ئه و له گه ل ئه وه ی خوی گه وره پروو په شی دنیا و قیامه تیان ده کات و کاره ساتیان به سهر دا دینیت و توشی سزای سه ختیان ده کات ، ئه و غیره تیشیان لیده سینیت وه و ته نانه ت ناتوانن به رگری له خویان و ولات و خاک و شه ره فیشیان بکه ن ، وه باشترین نمونه یه بو ئه م مه به سه ته پروو خاندنی ده ولته ی فره نسا بوو به رامبه ر هیرشه که ی هیتله ر ، چونکه خه لکی فره نسا له و سه رده مه دا له هه موو وولاتانی تر زیاتر به ره و ئاره زوو ه کانیان چوو بوون ، نه یان توانی ته نها (۲۴) کات ژمیر به رگری بکه ن له وولاتیان و هه موو شتیکیان دایه ده سه ته وه و که وتنه ژیانیکی پر له سه ر شوپی ، چونکه ئه م پروو داوه ئه نجامی ئاسایی هه موو گه لیکه که بکه ویتته دوا ی ئاره زوو ه کانیان به بی سنور. له وانه یه که سانیک هه بن که له م بوچونه دا له گه لمدنا نه بن و بلین تو بو له یه که لایه نه وه سه یری کۆمه لگه که مان ده که یه ت ؟ ئه ی بوچی سه یری مزگه وته کانمان نا که یه ت که به تایبه تی له نوژی جومعه دا شوین نامینیت وه بو نوژی که ران تا نوژی لی بکه ن ته نانه ت له کوچه و کۆلانه کانیشدا به رمال داخراوه

بۇ نوپۇز كىردن ؟! له وه لآمدا ده لآيم : ئەمەى ئىوه ده يلىن راسته و له وانه يه زۆر خواپه رستى تىرش هه يه كه ئىمه ئەنجاميان ده دهين ، به لآم ئىمه به شتى داهىنراو (بىدعة) و نه فامى خوا ئەپه رستين و له سه ر سوننه ت نين و هه ندئ جاريش به نه فامى به كوفرىشدا ده چين (په نا ئەگرين به خوا) .

وه ده بىت ئىمه ئەمەيش له ياد نه كه ين كه خوا په رستى (عبادة) به بئ له خواترسان (التقوى) سو دىكى ئەو توى نى يه به لكو ئەم دووانه كۆله كه ي هه موو موسلمانىكى راسته قينه ن ، وه له خواترسان (التقوى) ئەوه يه كه دوور كه وينه وه له هه موو وتو كردارىك كه خواى گه وره و پىغه مبه ر ﷺ پىمانيان راگه ياندوو كه لئى دوور كه وينه وه .

ئىمه نوپۇز ده كه ين به لآم زۆر به ي ئافره تانمان په پره وى ئاينى پىرۆزى ئىسلام ناكه ن له تىكه لاو نه بوون له گه ل پياواندا و له پۆشاك و حىجابدا ، جگه له مەيش زۆر به مان غىره تمان نى يه به رامبه ر تاوانباران و گوى نه ده ران به سنورى خواى گه وره كه فه رمانيان پئ بكه ين به چاكه و به ره لستى يان بكه ين له خراپه كه ئەمەيش له خۆيدا كۆله كه ي سه ره كى ئاينه كه مانه ، وه هه ر موسلمانىك خۆى چاك بوو (صالح) بوو به لآم فه رمانى نه كرد به چاكه و قه ده غەى نه كرد له خراپه پئى ناووترىت (مصلح) چاك كه ره وه .

ئايا بۇ خوت چاك (صالح) بيت به سه ياخود ده بىت چاك كه ره وه (مصلح) يش بيت ؟

بۇ پىناسه ي ئەم دوو جووره ده لئين : پياوى چاك ئەو كه سه يه كه فه رمانى خوا و پىغه مبه ر ﷺ جئ به جئ ده كات و ئەوه يشى نه هى لئى كراوه لئى دور ده كه وئته وه ، به لآم كه مته رخه مى يه كه ي له وه دا يه كه فه رمان به چاكه و نه هى له خراپه ناكات ، واته ئەو چاكه و زانست و گه نجينه يه ي كه هه يه تى تئنا په رپىت لئيه وه بۇ موسلمانىكى تر .

چاك كه ره وه يش (مصلح) ئەو كه سه يه كه خۆى له خۆيدا چاكه و هه موو ئەو شته چاكانه ي كه ئەيزانىت و كارى پئى ده كات ، و ده يگه يه نئته هه موو ئەو موسلمانانە ي كه كار يان به م گه نجينه يه هه يه و هه رده م خه م خۆرى ئاينه كه يه تى ، و هه ر كه م و كورتى يه ك يان كه مته رخه مى يه ك يان زئده رپه وى يه ك بىنئىت له براى موسلمانى يان له كۆمه لگا كه ي ئەوا به په له و بئى دوا كه وتن به زانسته وه برايانى كۆمه لگا كه ي ئاگادار ده كاته وه .

بیگومان له کۆمه لگه‌ی کورده واریمان پیاو چاکمان هه‌یه به لام چاک که ره وه مان زۆر که مه، ئەمەیش یان له بهر نه زانی یه، یان دهره‌فته نه دراوه به پیاو چاکانمان، یاخود که مته‌رخه‌می و گوی نه‌دان و کهم غیره‌تی‌یه به رامبه‌ر ئاینی پیروزی ئیسلام.

ئەگەر بی‌ت و هەر پیاو چاکێک بی‌ت و بلی‌ت: من چاکم و هه‌قم به سهر که سه‌وه نی‌یه، ده‌بی‌ت ئەوه بزانی‌ت که ئەم کرداره‌ی ئامانجی سه‌ره‌کی شه‌یتانه، چونکه فه‌رمان نه‌کردن به چاکه و به‌رگری نه‌کردن له خراپه‌ هۆی سه‌ره‌کی ناره‌زامه‌ندی خوای گه‌وره و تۆله سه‌ندنی له پیاو چاک و کۆمه‌لگه‌ که‌یشی‌تی، هه‌روه‌کوچۆن له‌م فه‌رموده‌یه‌دا دهرده‌که‌وی‌ت: پۆژیکیان پیغه‌مبه‌ر ﷺ له‌خه‌وه‌ستا ره‌نگی‌سور هه‌لگه‌پابوو، ده‌یفه‌رموو: ﴿لا اله الا الله ويل للعرب من شر قد اقترب﴾، فتح الیوم من ردم یا‌جوج و ما‌جوج مثل هذا؛ (و‌حلق باصبه‌ه الابهام والی تلیها) قیل اهلک و فی‌نا الصالحون؟! قال: نعم اذا کثر الخبث ﴿١٠﴾.

واته/ هاوار بۆ عه‌ره‌ب له ناخۆشی و ئی‌ش و ئازار و خراپه‌یه‌ک که نزیک بۆته‌وه، ئەم‌پۆ له به‌ربه‌سته‌که‌ی یه‌ئجوج و مه‌ئجوج ئەوه‌نده کرایه‌وه“ به‌په‌نجه که‌له‌که‌ی و ئەوه‌ی ته‌نیشتی بازنه‌یه‌کی‌دروست کرد.

دوای ئەمه‌زه‌ینه‌بی خیزانی (خوای لی‌پرازی بی‌ت) پی‌ی فه‌رموو:

ئە‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ﷺ ئایا ئی‌مه توشی کاره‌سات و فه‌وتاندن ده‌بین و پیاو چاکیشمان تیدا‌یه ؟! فه‌رمووی: به‌لی ئەگەر خراپه‌ کار و تاوانبار زۆر بوو.

له‌م فه‌رموده‌یه‌دا ئەوه‌مان بۆ دهرده‌که‌وی‌ت که ئەگەر میلیله‌تیک خراپه‌کارین و تاوانبارین ئە‌وا سزای خوای گه‌وره ده‌یان گریته‌وه ئەگەر چی پیاو چاکیشیان تیدا بی‌ت، ئەمەیش له به‌ر ئەوه‌یه فه‌رمان ناکه‌ن به چاکه و نه‌هی ناکه‌ن له خراپه. وه له نمونه‌یه‌کی زۆر ئاشکرا و پووندا که له قورئانی پی‌رۆزدا خوای گه‌وره بۆمان ده‌گێ‌رپه‌ته‌وه له‌جوله‌که‌کانه‌وه زۆر به جوانی دهرده‌که‌وی‌ت که جیاوازی یه‌کی زۆر هه‌یه له نیوان ئەم دوو‌جۆره‌دا، خوای گه‌وره ده‌فه‌رمی‌ت ﴿وَاسْأَلُهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ حِيتَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا يَسْتُونَ لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ نَبْلُوهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ تَعِظُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهْلِكُهُمْ أَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إلی رَبِّكُمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَنْجَيْنَا الَّذِينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَدَابٍ بَئِيسٍ بِمَا

(١٠) - (البخاري، كتاب الفتن، باب: ويل للعرب من شر قد اقترب/٦٦٥٠)، و(سلسلة الاحاديث الصحيحة)،

(٩٨٧/٢) و(صحيح الجامع الصغير، ٢/ ٧١٣٥ و٧١٧٦) و(صحيح الترغيب والترهيب، ٢/٢٣١١).

كَا نُؤَا يَفْسُقُونَ ﴿١١﴾. واته: خوای گه وره له م پرووداوه دا ئه وه مان بۆ باس ده كات كه چۆن پراوكردى ماسى له پۆژى شه ممه دا له جوله كه كان حه رام كرد به هۆى تاوانه كانيانه وه، وله هه مان كاتيشدا تاقى يانى كرده وه به وهى كه پۆژى شه ممه كه نارى ده ریا پر ده بوو له ماسى و پۆژه كانى تريش يه كه ماسى له ده ریا دا نه ده بينرا!! زۆربهى جوله كه كان ئاراميان نه گرت له سه ر ئه م تاقى كرده وه يه وه هه ستان فيلئيكيان دۆزى يه وه بۆ پراو كرنى ماسى، ئه ویش به هه لكه ندى چه ند جۆگايه ك و تۆر دانان له ناوياندا و كه پۆژى شه ممه ده هات ماسى يه كان ده هاتنه ناو ئه م تۆرانه وه به لأم ده ستكارى يان نه ده كرد تا پۆژى يه كه شه ممه ئه و كاته ماسى يه كانيان ده رده كرد، جوله كه كان له م پرووداوه دا بوون به سى كۆمه له وه : زۆربه يان فه رمانى خويان شكاند و پراويان كرد به م شيوه يه ي كه باس مان كرد، كۆمه لئىكى تريان ئامۆژگارى پراو كه ره كانيان كرد، و كۆمه لئىسى يه ميش نه پراويان كرد و نه ئامۆژگارى پراو كه ره كانيان كرد كه سنورى خويان شكاند .

پياو چا كه كان (صالح) ه كان به چا كه ره وه كانيان (مصلح) ه كانيان ووت : ئيوه بۆچى ئامۆژگارى كۆمه لئىك ده كه ن كه فه رمانى خويان شكاند و وه و خوای گه وره يش له ناويان ده بات ، وه يان سزايه كى توند و تيزيان ده دات؟ چاك كه ره وه كان له وه لأمدا ووتيان : له به ر ئه وهى (عذر) مان هه بيت لای خوای گه وره كه فه رمان مان كرده وه به چا كه و به ره له ستيمان كرده وه له خراپه ، و له به ر ئه وه يش به لكو له خوا بترسن و فه رمانه كه ي نه شكينن.

له دواى ئه وهى ئه و كۆمه له ي كه فه رمانى خويان شكاند و گوپرايه لئى ئامۆژگارى يه كه نه بوون و به رده وام بوون له سه ر پراو كرن ، خوای گه وره سزايه كى تونديانى داو هه موويانى كرد به مه يمون و به راز، وه ئه و كۆمه له ي ئامۆژگارى يان ده كرد (مصلح) ه كان خوای گه وره له وه سزايه به دوريانى خست ، به لأم كۆمه لئىسى يه م كه (صالح) ه كانن خوای گه وره باسى چاره نوسيان ناكات، له به ر ئه وه زانايانى پراڤه هه نديكيان فه رمويانه ئه مانيش توشى سزا بوون له به ر ئه وهى وازيان هينا له فه رمان كرن به چا كه و قه ده غه كرنى خراپه ، به لأم هه نديكى تر له زانايان ده فه رمون : نه خير ئه مانيش پزگار بوون له سزا له به ر ئه وهى كۆمه لئىك هه ستان به فه رمان كرن به چا كه و قه ده غه كرن

له خراپه، ئهوا له سهه ئه مان لاجوو چونكه فه رمان كردن به چا كه و نه هي كردن له خراپه (فرض كفاية) يه. واته /ئه گه ر كو مه لئيك پي ي هه ستيت ئهوا له سهه ئه واني تر لاده چي ت .

(ابن عباس) (خواي لي پازي بيت) فه رموي : (ئه وانه ي فه رمانيان كرد به چا كه و قه ده غه يان كرد له خراپه رزگاريان بوو، وه ئه وانه ي كه پراويان كرد توشي سزاي سه خت بوون ، والله ئه گه ر بزائم ئه و كو مه له ي كه وتيان (لم تعظون قوما) ((واته /پياو چا كه كان (صالح) ه كان)) رزگاريان بووه خو شه ويست تره له لام له وش تري سور

(كه چاك ترين مال بووه لاي عه ره ب) به لام ده ترسم سزا كه ئه وانيشي گرتي ته وه ، (عكرمة) (په حمه تي خواي لي بيت) ده فه رمي ت : ئه وه نده هه ول م دا كه زه يني پو شن كه مه وه تا وه كو زانيي كه رزگاريان بووه، وه له پا داشتي ئه مه يشدا پو شا كي كي پي م دا .

دواي ئه وه ي كه ئه م به لگه روون و ئاشكرايه مان باس كرد به جواني ده ركه وت كه وا گه رچي مزگه وته كانمان پر بيت له نويز كه ر و پو ژوو گر وحه ج كه ر به لام ئه مه سزاي خواي گه وره له سه رمان لا نادات و دواي ناخات ئه گه ر بيتو و هه ول نه ده ين كه ساني تريش چاك بكه ينه وه و ئاموژگاريان بكه ين . خواي گه وره بي ووچان تو په بوو له جوله كه كان له بهر كه م ته رخه مي يان له ئه نجامداني ئه م ئه ركه پيروژه ، وه كو خواي گه وره باسي ئه وه مان بو ده كات كه چو ن نه فره ت له كا فره كاني (بني اسرائيل) كراوه له سهه ر زماني داود و عيسي (عليهما الصلاة والسلام) له بهر ئه وه ي زياده په وي يان ده كرد و مافي خه لكيان ده خوارد و به ره له ستي يان نه ده كرد له و كرداره خراپانه ي كه ده يان كرد : ﴿لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ﴾ (١٢).

له بهر ئه وه ده بيت له ناو خو ماندا پيش بركي بكه ين بو ئه نجام داني ئه م ئه ركه پيروژه ، وه ئه و كه سه ي كه

دلسوزي گه له كه يه تي ده بيت به هه موو شي وه يه كي شه رعي هه ول بدات كه ئيش و ئازارو سزايان لي كه م بكا ته وه ، و له كاره سات رزگاريان بكات و هه ول بدات كه ميلله ته كه ي له په زامه ندي خواي گه وره دا بن و سه رفرازي دونيا و قيامه ت بن، ئه ويش به ئه نجام داني ئه م ئه ركه پيروژه دي ته كايه وه، خواي

گه وره‌یش په‌یمانی داوه هر گه لیک یان شاریک چاکه ره‌وه (مصلح) یان تیدا بوو ئەوا سزایان نادات وه‌کو ده‌فه‌رمیت: ﴿ فَلَوْلَا كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُو بَقِيَّةٍ يَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَنْجَيْنَا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا مَا أُتْرِفُوا فِيهِ وَكَانُوا مُجْرِمِينَ وَمَا كَانَ رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِظُلْمٍ وَأَهْلُهَا مُصْلِحُونَ ﴾^(۱۳). واته / بویه ئەو گه لانه‌ی پیش ئیوه‌مان سزادا له‌به‌ر ئەوه‌ی (مصلح) چاک که ره‌وه‌یان زور که‌م بوو، وه‌ه‌موویان خه‌ریکی دونیا و خراپه‌ کاری بوون، له‌به‌ر ئەوه‌ خراپه‌کارانمان سزاداو چاکه‌کارانمان پرگار کرد، وه‌ خوای گه‌وره‌یش هیچ شاریک نافه‌وتینیت ئە‌گه‌ر بیت و خه‌لکه‌که‌ی پروو له‌خوابن و چاکه‌کار بن و فه‌رمان بکه‌ن به‌چاکه‌ و به‌ره‌لستی بکه‌ن له‌ خراپه‌، له‌ به‌ر ئەوه‌ ده‌بیت بیاو چاکانمان هیممه‌ت بکه‌ن بۆ بانگه‌واز کردنی گه‌له‌که‌یان بۆ ریگا راسته‌که‌ی پیغه‌مبه‌ره‌که‌یان ﷺ

، وه‌واز نه‌هینن به‌وه‌ی که‌خوایان چاکن له‌به‌ر ئەوه‌ی ئە‌گه‌ر خراپه‌ و تاوان زور بوو وه‌که‌سیش نه‌بوو به‌رپه‌رچیان بداته‌وه‌ وئامۆژگاری‌یان بکات ، ئە‌وا ورده‌ ورده‌ خراپه‌ و تاوان ته‌شه‌نه‌ده‌کات به‌راده‌یه‌ک که‌پیاو چاک و مال و منالیشی ده‌گریته‌وه‌، لی‌رده‌دا کاتی ئە‌وه‌ هاتوه‌ که‌ ئە‌و ئایه‌ته‌ی سوره‌تی (البقرة) به‌ینمه‌وه‌ یادی ئە‌و بانگه‌واز که‌رانه‌ی که‌ سست بوونه‌ و پروویان له‌ دونیا کردووه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رمیت : ﴿ إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّاعِنُونَ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا فَاُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ﴾^(۱۴).

ئهم ئایه‌ته‌ گه‌رچی له‌ سه‌ر جوله‌که‌ وگا‌ور دابه‌زیوه‌ له‌ به‌ر ئەوه‌ی سیفات و ناسنامه‌ی پیغه‌مبه‌ریان ﷺ شارده‌وته‌وه‌ به‌لام حوکه‌که‌ی هه‌موو که‌سێک ده‌گریته‌وه‌ که‌وا هه‌ر زانستیکی ئاینی هه‌بیت بیشاریته‌وه‌ ، چونکه‌ به‌م زانسته‌ خه‌لکی رپی راست ده‌دۆزیته‌وه‌ وه‌ه‌نگا‌وده‌نیت به‌ره‌وبه‌ه‌شت. خوای گه‌وره‌ زانایانی پابه‌ند کردووه‌ بۆ ئەوه‌ی زانستی قورئان و سوننه‌ت بگه‌یه‌نن به‌ خه‌لکی و بیده‌نگ نه‌بن، چونکه‌ ئە‌مه‌ خوای له‌ خویدا دوو خراپه‌ کاری ئە‌نجام ده‌دات، یه‌که‌م: شارده‌نه‌وه‌ی ئە‌و زانسته‌یه‌ که‌ خوای گه‌وره‌ دایبه‌زانوووه‌ ، دووه‌میشیان: فیلاً کردن و غه‌ش کردنه‌ له‌ به‌نده‌کانی خوا،

(۱۳) - (هود / ۱۱۶ - ۱۱۷) .

(۱۴) - (البقرة / ۱۵۹ - ۱۶۰) .

وہ ہر کہسیکیش ئەمە حالی بیټ ئەوا خوای گەورە دوریان دەخاتەوہ لە سۆز و بەزەیی خۆی و نەفرەتیان لێ دەکات و ھەموو زیندەوہ و ھەرانیش نەفرەتیان لێ دەکەن، لەبەر ئەوہی زانستیان شارەدۆتەوہ کہ ئەمەیش دەبیټە ھۆی رێ لێ تێکدان لە موسلمانان ، وە ھەر کہسیکیش ھەندیک زانستی لابیټ و بانگەوازی بۆ نەکات، لەگەڵ ئەوہی کہ کاری پێ بکات وەکو ئەمانە وایە کہ خوای گەورە لەم چەند ئایەتەدا باسیان دەکات .

چارەسەر:

دوای دەست نیشان کردنی زۆربەیی نەخۆشییەکانی کۆمەلگای کوردەواریمان بە ئەرکی سەرشانمی دەزانم کہ ئەم نەخۆشیانەتان بۆ چارە سەر بکەم بۆ ئەوہی ھەر کہسیک لەلای خۆیەوہ بەگوێرەیی تواناجی بەجی بکات، و یارمەتی برایانی موسلمانان بەدات بۆ ئەوہی لە تاوان دوورکەو نەوہ ئەگەر تاوانبار و خراپە کارن، وە ئەگەر پیاو چاکیش ھانیا بەدات بۆ ئەوہی ببن بە رێ نیشاندار بۆ برایانی تری.

برای موسلمانان: ئەگەر بۆ ئایینەکەت ھەول دەدەیت “دەبیټ وایت، وە ئەگەر بۆ میللەتی کورد ھەول دەدەیت دەبیټ چاک بزانیټ کہ ئیمەیی سەلەفی زۆر لە تۆ دلسۆزترین بۆ میللەتەکەمان و زۆر زۆریش گەلی کوردمان خۆش دەوێت، بەلام خۆشەویستی ئیمە زیدەپرەوی تیدا نی یە وەکو چۆن لە ھەموو لایەنەکان تری ئایینەکەمان زیدەپرەویمان نی یە ، ئەو زیدە پرەوی یە کہ وامان لێ بکات ستەم لە گەلانی تر بکەین وەکو چۆن ئەوان ستەمیان لە ئیمە کرد، وە لە دەمارگیری نی یە ئەگەر بیټو ھەر کہسیک گەلەکەیی خۆی خۆش بویت ، بەلکو دەمارگیری ئەو یە کہ یارمەتی گەلەکەت بەدەیت لە سەرستەم کردن.

لێرەدائەوہمان بۆ دەردەکەوێت کہ خۆشەویستی مرۆڤ بۆ گەلەکەیی شتیکی قەدەغەکراو نی یە ئەگەر ئاراستەیی خزمەت کردنی بکریټ لە چوار چێوہی ئایینی ئیسلامی پیرۆزدا ، وە گەورەترین خزمەت بۆ گەلی کورد لە لایەن ھەر کوردیکی دلسۆزەوہ ئەو یە کہ ھەر کہسە ولای خۆیەوہ بە تاک و بە کو ھەستین بە نەھیشتن و کہم کردنەوہی ھەموو دیاردەکانی ھاوبەش بپاردان لە گۆر پەرستی و شەخس پەرستی و ھاوار کردن بۆ پیاوچاکان و داوای کۆمەک کردن لێیان و سوپاندنەوہ بە دەوری

قه بره کانیاندا ئه ویش به: بلاو کردنه وهی پریبازی پیشین (عقیده و منهج السلف الصالح) له مزگه و ته کان و گوڤار و رۆژنامه کان و له هه مووده رفه تیکدا که بره خسیّت ، و ووریا کردنه وهی گه له که مان له م دیارده ترسناکه .

وه ده بیّت ئه وه ویشمان له یاد نه چیت که وائه کیکی گه وره که ووتۆته سه ر شانمان ئه ویش هه وئدانه بو هه لکه و تنی چند زانایه کی ئاینی کورد که له سه ر بپروا و پریبازی پیشین بن ، له بهر ئه وهی ژیان و به رزی هه ر نه ته وه یه که به رۆری و که می ژماره ی ئه م جوّره زانایانه ن ، وه به بوونی ئه م جوّره زانایانه دیارده ی کوفری نامینیت و پیشه کیش ده کریت دوا ی په نا گرتن به خوا ی گه وره ، وه ئیمه که ده لئین (زانای ئاینی) مه به ستمان ئیمام و ووتار خوینی مزگه و ته کان نییه ، له گه ل پریزمان بو چاکه کانیا ن و داوا ی هیدایه ت کردنمان له خوا ی گه وره بو خراپه کانیا ن به لکو زانا ئه و که سه یه که له مانای قورئان و فه رموده کانی پیغه مبه ر ﷺ به ته واوی تی ده گات و زانستی ته واوی هه یه به ناسیخ و مه نسوخ و عام و خاص و مطلق و مقید و نحو و صرف و ، زانیاری یه کی ته واوی هه بیّت له بپروا و پریبازی پیشین و ئیجتیهاده کانیا ن و بوچونه کانیا ن ، له گه ل ئه مانه یشدا ده بیّت زانا گه وره کانی ئیسلام که هاوچه رخن شایه تی بو بدن که زانایه و ئاماژه بو لی ها تووی بکه ن که شایسته ی ئه وه یه که فه تو ا بدات .

ئه گه ر بیّت و به م شیوه یه ی باسما ن کرد زانا له میلله ته که ماندا ده رکه ویت جگه له وه ی دیارده کوفری یه کان

که م ده بنه وه یا خود نامینن ، مؤلّه ت به و که سانه ییش نادریت که شایسته ی فه تو ا دان نین که به نه فامی فه تو ا بدن له سه ر چند شتیک که چاره نووسی میلله تیکه و ئاژاوه و بشیوی بنینه وه .

وه بو چاره سه ر کردنی هه موو جوّره کانی تاوان ده بیّ چا و به خو ماندا بخشینینه وه و ده ست بکه یین به خوا په رستنیک ی راسته قینه ، و له ها ورپی خراپ دوور بکه وینه وه و داوا ی هیدایه ت له خوا ی گه وره بکه یین و له کۆمه لی موسلمانان دوور نه که وینه وه بو ئه وه ی شه ی تان زال نه بیّت به سه رماندا و داوا ی زانستی شه رع ی بکه یین و فیّری نزا و دوعا کان بیه یین و بو ئه وه ی پارێزراو بیه یین له شه ی تانی جن و مرۆڤ .
وه ده بیّت جله وی ئافره ته کانمان بگرینه وه بو ئه وه ی به راستی شایانی ریزلینان بن .

له كۆتايى باسه كه مدا ده مه ويٽ ئه وه به هه موو كوردىكى دلسۆز بگه يه نم ئه گهر به رزى گه لى كوردت مه به سته ئه وا ده بيٽ هه ولى ئه وه بده يت كه خۆت و ميلله ته كه ت پابه ندى ئاينى پيرۆزى ئيسلام بن، چونكه به رزى هه موو ميلله تىك له دونيا و قيامه تدا به گوڤره ي په يره وى كردنيانه بو ئه م ئاينه پيرۆزه“ بۆيه كاتىك ئيمامى عومەر (خوای لى رازى بيٽ) كه وته رى بو (بيت المقدس) بو ئه وه ي بيكاته وه له سه ر خواستى گاوره كان، كاتىك گه يشته نزيكيان (ابو عبيدة) (خوای لى رازى بيٽ) به ئيمامى عومهرى فه رموو: چاكتر وايه جله كانت بگوڤريت و به شيوه يه كى رىك و پىك تر بچيته لاي گاوره كان (له به ر ئه وه ي جله كانى قوراوى بوو، وه پينه ي پئوه بوو) ئيمامى عومهر (خوای لى رازى بيٽ) له وه لآمدا فه رموى: ﴿انا كنا أذل قوم فأعزنا الله بالإسلام، فمهما نطلب العز بغير ما أعزنا الله اذلنا الله﴾^(۱۵). واته / ئيمه زه ليل ترين و سه رشوڤترين نه ته وه بووين، خوای گه وره به رز و شكۆمه ندمانى كرد به په يره وى كردنمان بو ئيسلام، وه هه ركاتىك داواى به رزى و شكۆمه ندى بكه ين به جگه له ئيسلام ئه وا خوای گه وره سه رشوڤو ريسوامان ده كات.

وه هيوام وايه كه هه ندىك له نه خوڤشى يه زۆره كانى ميلله ته كه مم ده ست نيشان كرد بيٽ و چاره سه ر كردنيانم پىكا بيٽ، وه هه رچى شتىكى راست و چاكم نووسى بيٽ ئه وا له خوای گه وره وه يه، وه هه رچى هه له يه كيشى تيدا بيٽ ئه وا له من و شه يتانه وه يه و رپبا ز و برواى پيشين لى به رين و داواى لى خوڤشبوون له خوای به سۆزم ده كه م.

**ان اريد الا الاصلاح ما استطعت وما توفيتي الا بالله عليه توكلت واليه
انيب. اللهم هل بلغت اللهم فاشهد.**

سه چاوه كان

- ۱- قورناني پيروژ .
- ۲- ته فسيري - زبده التفسير من فتح القدير - محمد سليمان عبد الله الاشقر .
- ۳- ته فسيري- تيسير الكريم الرحمن في تفسير كلام المنان - عبدالرحمن بن ناصر السعدي .
- ۴- اقتضاء الصراط المستقيم مخالفة أصحاب الجحيم - شيخ الاسلام ابن تيمية .
- ۵- فتاوى كبار علماء المعاصرين .

نوسيني ماموستا لقمان حسن امين

www.fermude.com